

PIEŅEMTIE TEKSTI

P9_TA(2024)0052

Eiropas Darba iestādes pilnvaru pārskatīšana

Eiropas Parlamenta 2024. gada 18. janvāra rezolūcija par Eiropas Darba iestādes pilnvaru pārskatīšanu (2023/2866(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko 2017. gada 17. novembrī svinīgi izsludināja Parlaments, Padome un Komisija,
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 4. marta paziņojumu “Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plāns” (COM(2021)0102),
- ņemot vērā Eiropadomes 2021. gada 8. maija Portu deklarāciju,
- ņemot vērā 2023. gada 11. maija rezolūciju par ceļvedi virzībā uz sociālu Eiropu — divus gadus pēc Portu sociālā samita¹,
- ņemot vērā 2014. gada 14. janvāra rezolūciju par efektīvām darba inspekcijām kā stratēģiju darba apstākļu uzlabošanai Eiropā²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. jūnija Regulu (ES) 2019/1149, ar ko izveido Eiropas Darba iestādi, groza Regulas (EK) Nr. 883/2004, (ES) Nr. 492/2011 un (ES) 2016/589 un atceļ Lēmumu (ES) 2016/344³,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 13. marta priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Darba iestādi (COM(2018)0131) un tam pievienoto ietekmes novērtējumu (SWD(2018)0068),
- ņemot vērā Eiropas Darba iestādes 2019., 2020., 2021. un 2022. gada konsolidētos gada darbības pārskatus,
- ņemot vērā 2020. gada 19. jūnija rezolūciju par Eiropas aizsardzību pārrobežu un sezonālajiem darba ņēmējiem saistībā ar Covid-19 krīzi⁴,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. panta 2. punktu, kurā noteikts,

¹ OV C, C/2023/1072, 15.12.2023., [ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1072/oj](http://data.europa.eu/eli/C/2023/1072/oj).

² OV C 482, 23.12.2016., 31. lpp.

³ OV L 186, 11.7.2019., 21. lpp.

⁴ OV C 362, 8.9.2021., 82. lpp.

ka pārvietošanās brīvība nozīmē to, ka likvidē jebkādu dalībvalstu darba ņēmēju diskrimināciju pilsonības dēļ attiecībā uz nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba un nodarbinātības nosacījumiem,

- ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- A. tā kā 2021. gadā aptuveni 10 miljoni ES darbaspējas vecuma iedzīvotāju dzīvoja citā dalībvalstī¹; tā kā pēdējos gados ir audzis trešo valstu valstspiederīgo skaits, kuri dzīvo un strādā Eiropas Savienībā; tā kā 2022. gadā ES darba tirgū nodarbināto trešo valstu pilsoņu skaits sasniedza 9,93 miljonus jeb 5,1 % no darbaspējas vecuma iedzīvotāju kopējā skaita²; tā kā darba ņēmēji no trešām valstīm vēl neietilpst Eiropas Darba iestādes (EDI) darbības jomā, lai gan viņu problēmas, kas saistītas ar darbaspēka mobilitāti un darba apstākļiem, bieži vien ir līdzīgas ES darba ņēmēju problēmām;
- B. tā kā darba ņēmēju pārvietošanās brīvība un pakalpojumu sniegšanas brīvība ir divas no četrām ES pamatbrīvībām; tā kā šīs brīvības ir būtiskas vienotā tirgus pareizai darbībai; tā kā tās ir daļa no galvenajiem ES integrācijas sasniegumiem;
- C. tā kā darba ņēmēju mobilitāti var kavēt nepietiekama koordinācija starp sociālā nodrošinājuma sistēmām dalībvalstīs; tā kā jautājumi, kas ietekmē ar sociālo nodrošinājumu saistīto tiesību un pabalstu pārnēsāmību, var atturēt darba ņēmējus, kuri apsver iespēju strādāt citā dalībvalstī;
- D. tā kā Parlaments ir vairākkārt aicinājis izveidot ES mēroga sociālā nodrošinājuma numuru, lai varētu viegli identificēt darba ņēmējus, viņu nodarbinātības statusu un sociālā nodrošinājuma tiesības;
- E. tā kā darbaspēka mobilitāte veicina ekonomikas izaugsmi un sniedz labumu ES kopumā, līdzsvarojot darbaspēka piedāvājumu un pieprasījumu; tā kā darbaspēka mobilitāte var arī izraisīt sliktus darba apstākļus un mobilo darba ņēmēju ekspluatāciju, ļaunprātīgi izmantojot un apejot spēkā esošos tiesību aktus, vai arī radīt situāciju, kurā darba ņēmējiem trūkst informācijas par viņu tiesībām un jebkādiem piemērojamiem koplīgumiem;
- F. tā kā joprojām ir sarežģīti nodrošināt taisnīgu mobilitāti un godīgu konkurenci, kas balstās uz nediskriminēšanu un vienādu samaksu par vienādu darbu, pastāvot 27 dažādiem darba tirgus režīmiem ar valsts līmeņa noteikumiem un praksi; tā kā Savienības tiesību akti par darba ņēmēju darba un sociālajām tiesībām ir pienācīgi jāievieš un jāsteno visās dalībvalstīs, kā arī pārrobežu situācijās; tā kā EDI būtu arī jāveicina inovatīvu pieeju izmantošana efektīvai pārrobežu sadarbībai un informācijas vākšanai, analīzei un apmaiņai; tā kā trūkst pietiekamu atbalsta pakalpojumu mobilajiem darba ņēmējiem, jo īpaši trešo valstu valstspiederīgajiem, piemēram, juridiskās, sociālās un psiholoģiskās konsultācijas;
- G. tā kā 2017. gadā Gēteborgā izsludinātajā Eiropas sociālo tiesību pilārā ir noteikti

¹ Eiropas Komisija, “Annual Report on Intra-EU Labour Mobility 2022” (2022. gada ziņojums par iekšējo darbaspēka mobilitāti Eiropas Savienībā), Nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības ģenerāldirektorāts, 2022. g.

² Eiropas Komisija, “Statistika par migrāciju uz Eiropu”, 2023. gada maijs.

20 principi un izveidots sociālo noteikumu kopums virzībā uz spēcīgu, sociālu, taisnīgu un iekļaujošu Eiropu; tā kā vienlīdzīgas tiesības un iespējas, piekļuve darba tirgum, taisnīgi darba apstākļi, sociālā aizsardzība, iekļaušana un sociālo partneru autonomija ir Savienības stūrakmeņi, kas nostiprināti Līgumos;

- H. tā kā valstu tiesībaizsardzības iestādēm, piemēram, darba un sociālā nodrošinājuma inspekcijām, un sociālajiem partneriem, kas iesaistīti darba un sociālā nodrošinājuma pārbaudēs, ne vienmēr ir pietiekami resursi un tādēļ ir grūtības efektīvi īstenot valsts un ES tiesību aktus, jo īpaši pārrobežu situācijās; tā kā efektīvai tiesību aktu izpildei ir vajadzīgi pietiekami resursi, kā arī strukturēta sadarbība un regulāra un droša informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm un visām attiecīgajām ieinteresētajām personām;
- I. tā kā EDI tika izveidota ar mērķi veicināt pārrobežu sadarbību darba tiesību efektīvā izpildē, tostarp kopīgas un saskaņotas inspekcijas, un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm par darbaspēka mobilitātes jautājumiem, lai atbalstītu taisnīgus un labi funkcionējošas darba tirgus un labklājības sistēmas, aizsargātu darba ņēmējus un nodrošinātu godīgu konkurenci vienotajā tirgū;
- J. tā kā dalībvalstīm būtu jāsniedz atbalsts, informācija un konsultācijas darba ņēmējiem un darba devējiem; tā kā ne EDI, ne iesaistītajām arodbiedrībām nav pietiekamu resursu, lai darbotos kā palīdzības dienests privātpersonām;
- K. tā kā, pamatojoties uz EDI dibināšanas regulu, tās mērķis ir dot ieguldījumu taisnīgas darbaspēka mobilitātes nodrošināšanā visā Savienībā un palīdzēt dalībvalstīm un Komisijai koordinēt sociālā nodrošinājuma sistēmas Savienībā; tā kā EDI šajā ziņā īsteno vairākus uzdevumus, tostarp tiecas atvieglot privātpersonu, darba devēju un sociālo partneru piekļuvi informācijai par darbaspēka mobilitāti, atbalstīt dalībvalstis pārrobežu darba piemeklēšanas veicināšanā un koordinēt Eiropas Nodarbinātības dienestu (*EURES*) darbību, veicināt sadarbību un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, koordinēt un atbalstīt saskaņotas un kopīgas pārbaudes, veikt analīzi un riska novērtējumus jautājumos, kas saistīti ar darbaspēka pārrobežu mobilitāti, atbalstīt dalībvalstis spēju veidošanā darbaspēka mobilitātes jomā, cīnīties pret nedeklarētu darbu, kā arī risināt strīdus starp dalībvalstīm par attiecīgo ES tiesību aktu piemērošanu;
- L. tā kā Eiropas Darba iestāde vēl nestrādā ar pilnu darbības potenciālu; tā kā EDI darbība un ietekme ir ierobežota, jo dalībvalstu sadarbība un līdzdalība ir brīvprātīga un tai ir ierobežota kompetence pieprasīt un apstrādāt datus no skartajiem darba ņēmējiem un uzņēmumiem; tā kā EDI tiesiskais regulējums liedz tai veikt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas un risināt jautājumus par darbaspēka no trešām valstīm mobilitāti;
- M. tā kā dalībvalstu vidū ievērojami atšķiras noteikumi un prakse attiecībā uz to, kā veikt darba inspekcijas, kā arī sadarbība starp valstu iestādēm un EDI;
- N. tā kā Eiropas Banku iestādei tika piešķirtas pilnvaras veikt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas; tā kā dažām Eiropas aģentūrām, piemēram, Eiropolam, ir piekļuve Iekšējā tirgus informācijas (*IMI*) sistēmas datubāzei un ir atļauts apstrādāt personas datus; tā kā EDI nav līdzīgu tiesību;
- O. tā kā sociālajiem partneriem nav vispirms jāizmanto iekšzemes izpildes iespējas, jo tie jebkurā laikā var vērst EDI uzmanību uz pārrobežu gadījumiem, lai uzsāktu pārrobežu

pārbaudes; tā kā savlaicīga, sistemātiska un strukturāla ES, nozaru un valstu sociālo partneru iesaiste ir būtiska, lai uzlabotu EDI efektivitāti;

- P. tā kā Eiropas platforma nedeklarēta darba novēršanai ir integrēta EDI; tā kā nedeklarēts darbs ES joprojām ir akūta problēma; tā kā dažas nozares, piemēram, viesmīlība, būvniecība, tūrisms, aprūpe un ar mājsaimniecību saistīti pakalpojumi, ir skartas vairāk nekā citas;
 - Q. tā kā EDI apsekojumi un analīzes bieži tiek uzticētas ārējiem līgumslēdzējiem, kas liedz iestādei veidot savas speciālās zināšanas un var likt apšaubīt tās neatkarību;
 - R. tā kā viens no EDI izveides mērķiem bija risināt jautājumu par nepietiekamu informācijas apmaiņu starp valstu iestādēm, kas ir atbildīgas par dažādiem darbaspēka mobilitātes aspektiem un sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, lai nodrošinātu, ka visi pieejamie līdzekļi tiek izmantoti pēc iespējas efektīvāk jomās, kurās EDI var sniegt pievienoto vērtību;
 - S. tā kā ES pieaug prasmju neatbilstība un darbaspēka trūkums; tā kā *EURES* var būt galvenā loma darbaspēka mobilitātes un pārrobežu darba piemeklēšanas veicināšanā; tā kā EDI nespēj sniegt palīdzības dienesta pakalpojumus atsevišķiem darba meklētājiem un uzņēmumiem; tā kā nav pilnībā izmantots *EURES* potenciāls; tā kā valstu iestādēm, nodarbinātības aģentūrām un sociālajiem partneriem būtu vairāk jāveicina *EURES* izmantošana;
 - T. tā kā saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1149 40. pantu Komisijai līdz 2024. gada 1. augustam un pēc tam ik pēc pieciem gadiem jānovērtē Eiropas Darba iestādes veikums attiecībā uz tās mērķu, pilnvaru un uzdevumu īstenošanu; tā kā Komisijas novērtējumā jāņem vērā EDI un attiecīgo ieinteresēto personu piensums un īpaši jāizvērtē, vai ir nepieciešams mainīt EDI pilnvaras un darbības jomu, tostarp paplašināt tās darbības jomu, lai aptvertu specifiskas nozaru vajadzības; tā kā novērtējumā būtu arī jāizpēta turpmākas sinerģijas un iespējas saskaņot darbību ar citām aģentūrām nodarbinātības, sociālās politikas un pamattiesību jomā un būtu jānosaka, kurās jomās EDI darbības varētu sniegt lielāku pievienoto vērtību valstu iestādēm;
 - U. tā kā novērtējumā būtu sīkāk jāizpēta regulāra sadarbība un apmaiņa ar Eiropu un *Eurojust* noziegumu gadījumos, jo īpaši gadījumos, kad ir iesaistīta organizētā noziedzība, piemēram, būvniecības nozarē, un gadījumos, kad ir iesaistītas Eiropas subsīdijas, ar Eiropas Prokuratūru;
 - V. tā kā 2023. gada 11. maija rezolūcijā “Ceļvedis virzībā uz sociālu Eiropu — divus gadus pēc Portu sociālā samita” Eiropas Parlaments uzsvēra to, cik svarīga nozīme ir pienācīgi strādājošai un efektīvai Eiropas Darba iestādei, tā kā Parlaments jau ir aicinājis Komisiju izmantot gaidāmā novērtējuma kontekstā pastāvošo iespēju iesniegt tiesību akta priekšlikumu, lai pārskatītu EDI dibināšanas regulas tvērumu un ļautu pilnībā īstenot iestādes potenciālu, jo īpaši attiecībā uz tās izpēti un izmeklēšanas pilnvarām,
1. aicina Komisiju, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta kopš 2019. gada, un tās veikto EDI pilnvaru un darbības spēju novērtējumu, iesniegt priekšlikumu EDI dibināšanas regulas mērķtiecīgai pārskatīšanai, nolūkā stiprināt tās pilnvaras un pievienoto vērtību valstu iestādēm, lai tā varētu pilnībā īstenot savu uzdevumu nodrošināt taisnīgu darbaspēka

mobilitāti;

2. prasa būtiski stiprināt EDI pilnvaras, lai nodrošinātu tās pievienoto vērtību valstu tiesībsardzības iestādēm, ļaujot tai izmeklēt iespējamus pārkāpumus vai ES tiesību aktu nepiemērošanu un pēc savas iniciatīvas sākt un veikt izmeklēšanu un pārbaudes pārrobežu lietās, iepriekš informējot attiecīgās valsts kompetentās iestādes, jo īpaši gadījumos, kas saistīti ar ES tiesību aktu pārkāpumiem vai gadījumos, kad kompetentās valsts iestādes nav veikušas turpmākus pasākumus saistībā ar iespējamiem pārkāpumiem vai ES tiesību aktu nepiemērošanu; uzsver nepieciešamību informēt valstu kompetentās iestādes un turpināt informēt sociālos partnerus par jebkuru Eiropas Darba iestādes veiktu izpēti vai izmeklēšanu, kas ir to jurisdikcijā, un nodrošināt, ka valstu kompetentās iestādes nekavējoties sniedz Eiropas Darba iestādei visu informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu izmeklēšanai, ievērojot valsts likumus un praksi;
3. atgādina, ka dažās dalībvalstīs darba inspekcijas veic sociālie partneri; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai EDI un valstu kompetentās iestādes efektīvi sadarbotos ar sociālajiem partneriem, vienlaikus ievērojot to autonomiju, tiesības un prerogatīvas saskaņā ar valstu sociālo partneru attiecībām;
4. atgādina, ka Eiropas Darba iestādes darbības joma aptver vienīgi tās dibināšanas regulā minētos Savienības tiesību aktus; tomēr norāda, ka iestāde bieži saskaras ar problēmām, kas saistītas ar to trešo valstu valstspiederīgo darba apstākļiem, uz kuriem attiecas attiecīgie darba tiesību akti; tādēļ aicina paplašināt EDI pilnvaru darbības jomu, iekļaujot tajā trešo valstu valstspiederīgo darbaspēka mobilitāti, īpašu uzmanību pievēršot tam, lai izbeigtu fiktīvu norīkošanu darbā un fiktīvu pašnodarbinātību; uzsver nepieciešamību labāk atbalstīt dalībvalstis attiecīgo ES tiesību aktu piemērošanā un savās pilnvarās skaidri iekļaut nozaru tiesību aktus, kas attiecas uz darba tiesībām saistībā ar darbaspēka mobilitāti, piemēram, transporta nozarē, būvniecības nozarē un lauksaimniecības nozarē, kā arī pagaidu darba aģentūru darbā;
5. uzsver, ka ir jānodrošina atbilstīgi turpmāki pasākumi pēc saskaņotām un kopīgām pārbaudēm, ko atbalsta vai veicina Eiropas Darba iestāde; aicina ieviest efektīvas procedūras, lai nodrošinātu, ka konstatētie valstu un ES tiesību aktu pārkāpumi darbaspēka mobilitātes jomā dalībvalstīs tiek pienācīgi risināti, izmantojot administratīvās procedūras vai tiesvedību; uzsver, ka EDI vajadzētu būt pilnvarotai ierosināt administratīvu procesu un tiesvedību gadījumos, kad ir aizdomas par pārkāpumiem; uzsver, ka EDI saskaņā ar savām pilnvarām būtu jāatbalsta nesamaksāto algu un sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšana pārrobežu gadījumos, piemēram, sniedzot pieejamo informāciju un pierādījumus;
6. uzsver, ka EDI būtu rūpīgi jāizskata gadījumi, par kuriem tai ziņojušas sociālo partneru organizācijas, uzsākot kopīgas un saskaņotas inspekcijas ar attiecīgajām valsts iestādēm vai pašai veicot pārbaudes; uzsver, ka sociālajiem partneriem vajadzētu būt iespējai pieprasīt EDI izmeklēšanu vai pārbaudi; uzsver, ka sociālajiem partneriem būtu jāsaņem papildu informācija par procedūrām un — gadījumā, ja EDI noraida pieprasījumu, — visaptverošs pamatojums;
7. uzsver, ka ir vajadzīga efektīva izpilde, tostarp atturošas finansiālas sankcijas, lai izbeigtu darba tiesību aktu neievērošanu, sociālā nodrošinājuma maksājumu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas pārrobežu darbībās; tādēļ mudina EDI saskaņā

ar savām pilnvarām par prioritāti noteikt pārrobežu tiesībaizsardzības un kontroles pasākumus un sadarboties ar citām attiecīgajām ES aģentūrām; uzsver, ka EDI būtu jāreģistrē gadījumi, kad ir pārkāpti ES un valstu tiesību akti darbaspēka mobilitātes jomā saskaņā ar piemērojamiem ES datu aizsardzības noteikumiem;

8. atgādina, ka Komisijas priekšlikumā regulai, ar ko izveido Eiropas Darba iestādi (10. panta 7. punkts), ir paredzēts pienākums EDI ziņot Komisijai un attiecīgās dalībvalsts iestādēm par iespējamiem pārkāpumiem “Savienības tiesību aktu piemērošanā, tostarp tādiem, kas ir ārpus tās kompetences jomas”, ja tā savā darbā uzzina par šādiem pārkāpumiem; pauž nožēlu, ka šis noteikums netika iekļauts pieņemtajā dibināšanas regulas tekstā; uzsver, ka EDI dibināšanas regulas pārskatīšanā būtu jāiekļauj šāds noteikums;
9. aicina savlaicīgi, sistemātiski un strukturāli iesaistīt ES, nozaru un valstu sociālos partnerus Eiropas Darba iestādes attīstībā un tās darbībā, lai uzlabotu tās efektivitāti; šajā sakarībā aicina valstu kompetentās iestādes ciešāk sadarboties ar savas valsts sociālajiem partneriem, jo tie ir speciālisti darba tiesību jomā;
10. aicina dalībvalstis atzīt EDI pievienoto vērtību, stiprināt sadarbību starp to kompetentajām iestādēm un EDI un nodrošināt pietiekamus resursus valsts līmenī, lai gādātu, ka kompetentajām iestādēm ir līdzekļi, spējas un struktūra efektīvai sadarbībai un rīcībai; atgādina par valstu sadarbības koordinātoru būtisko lomu sadarbības veicināšanā starp dalībvalstīm un EDI, darbojoties kā valstu kontaktpunktiem, un informācijas apmaiņas veicināšanā starp EDI un dalībvalstīm; atgādina, ka dalībvalstu norīkotajiem valsts ekspertiem, tostarp valsts sadarbības koordinātoriem, būtu jāpalīdz veikt Eiropas Darba iestādes uzdevumus un nebūtu jāstrādā savas dalībvalsts vadībā vai uzraudzībā; uzsver nepieciešamību piedāvāt arī ES līmeņa sociālajiem partneriem iespēju katram iecelt vienu sadarbības koordinātoru;
11. norāda uz nestabilu darba un dzīves apstākļu pieaugošo izplatību trešo valstu valstspiederīgo vidū, kuri, piemēram, ir atkarīgi no sava darba devēja nodrošinātā mājokļa; uzsver, ka Eiropas Darba iestādei vajadzētu būt pilnvarotai pievērsties trešo valstu valstspiederīgo situācijai, pamatojoties uz piemērojamiem ES darba tiesību aktiem, un ka šajā sakarībā ir vajadzīga cieša sadarbība ar dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām; norāda, ka dalībvalstis varētu gūt labumu no tā, ka EDI var sniegt skaidru pārskatu par trešo valstu mobilo valstspiederīgo darba apstākļiem; uzsver, ka EDI vajadzētu būt iespējai vākt datus par mobilo darba ņēmēju, tostarp trešo valstu valstspiederīgo, situāciju un piekļūt tiem saskaņā ar piemērojamiem ES datu aizsardzības noteikumiem un palīdzēt dalībvalstīm labāk īstenot spēkā esošos tiesību aktus attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri strādā vienotajā tirgū; norāda, ka EDI varētu arī veicināt sadarbību un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm par to, kā uzlabot trešo valstu valstspiederīgo piekļuvi kompetentajām iestādēm darbaspēka mobilitātes un darba apstākļu jautājumos;
12. pauž nožēlu par to, ka Komisija nav veikusi turpmākus pasākumus saistībā ar Parlamenta 2021. gada 25. novembra rezolūciju par Eiropas sociālā nodrošinājuma kartes ieviešanu, lai uzlabotu sociālā nodrošinājuma tiesību un tainīgas mobilitātes digitālo īstenošanu¹, vai saistībā ar tās atkārtoto aicinājumu iesniegt tiesību akta priekšlikumu par Eiropas sociālā nodrošinājuma numura izveidi; tādēļ atkārtoti aicina

¹ OV C 224, 8.6.2022., 81. lpp.

Komisiju nekavējoties iesniegt šādu priekšlikumu, lai atvieglotu EDI un valstu iestāžu izpildes darbības un nodrošinātu sociālā nodrošinājuma koordināciju un aizsargātu taisnīgu darbaspēka mobilitāti;

13. norāda, ka starptautisku dalībnieku īstenotu ekspluatējošu, krāpniecisku un ļaunprātīgu uzņēmējdarbības praksi, kas saistīta ar darbaspēka mobilitāti, ne vienmēr ir viegli identificēt un apkarot valsts līmenī; tādēļ ir pārliecināts, ka EDI varētu sniegt pievienoto vērtību, veicot operatīvo analīzi ES līmenī, lai labāk identificētu un atklātu riska nozares un iesaistīto struktūru negodīgu praksi un apmainītos ar paraugpraksi par to, kā risināt šādus gadījumus; pauž nožēlu par to, ka pašreizējā Eiropas Darba iestādes regula nenodrošina nedz pietiekamu juridisko pamatu operacionālā riska analīzes veikšanai, nedz arī turpmākas pārraudzības procedūras; atgādina, ka pēc jebkāda ES tiesību aktu pārkāpuma vai to neievērošanas, tostarp darbaspēka mobilitātes jomā, būtu jāseko izmeklēšanai un attiecīgā gadījumā preventīvām sankcijām;
14. aicina izstrādāt skaidru noteikumu, kas ļautu EDI apstrādāt datus, kas saistīti ar izmeklēšanu un operatīvo analīzi, saskaņā ar piemērojamiem ES datu aizsardzības noteikumiem; prasa piešķirt EDI piekļuvi Iekšējā tirgus informācijas sistēmai un citām attiecīgām datubāzēm ar nosacījumu, ka tiek nodrošināta datu konfidencialitāte un tiek ievērotas visu datu subjektu pamattiesības; uzsver, ka, lai Eiropas Darba iestāde savlaicīgi un efektīvi īstenotu savas darbības, ir vajadzīga arī piekļuve visiem valstu datiem, kas attiecas uz tās darbu, tostarp konstatējumiem, kuri izriet no dalībvalstu veiktajām pārbaudēm un tiesību aktu izpildes darbībām;
15. uzsver, ka *EURES* var būt svarīga loma darbaspēka trūkuma un prasmju neatbilstības novēršanā visā ES¹, kā arī vispārējas informācijas sniegšanā par valstu darba tirgiem un sociālā nodrošinājuma sistēmām un reāllaika informācijas sniegšanā par pieejamajām darbvietām; uzsver, cik svarīgs ir lietotājdraudzīgāks *EURES* portāls mobilajiem darba meklētājiem un potenciālajiem darba devējiem;
16. aicina uzlabot koordināciju un sadarbību starp dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un EDI, sniedzot informāciju par darbaspēka mobilitāti un darba ņēmēju tiesībām darba ņēmējiem un darba devējiem;
17. uzsver, ka ir vajadzīga efektīva sadarbība starp ES aģentūrām, lai radītu sinerģiju;
18. aicina īstenot plašāku sadarbību informācijas apmaiņā ar Eiropolu un *Eurojust* noziegumu gadījumos, jo īpaši gadījumos, kad ir iesaistīta organizētā noziedzība, piemēram, būvniecības nozarē, un gadījumos, kad ir iesaistītas Eiropas subsīdijas, ar Eiropas Prokuratūru;
19. uzsver, ka EDI ir vajadzīgi pietiekami resursi, tostarp savs personāls savu uzdevumu veikšanai, jo īpaši pārbaudes uz vietas, lai atklātu darba tiesību pārkāpumus; norāda, ka lielais norīkoto valsts ekspertu (NVE) īpatsvars Eiropas Darba iestādē rada ievērojamas grūtības tās darbībā vidējā termiņā un ilgtermiņā; atgādina, ka NVE ir tikai pagaidu norīkojumi, kas var veicināt iestāžu nekonsekvenci, apdraudēt darbības nepārtrauktību un radīt grūtības EDI pamatuzdevumu izpildē; tādēļ prasa, lai pietiekams daudzums

¹ EURES, '[Report on labour shortages and surpluses – 2022](#)' ("Ziņojums par darbaspēka trūkumu un pārpalikumu — 2022. gads"), Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga, 2023. gads.

norīkoto valsts ekspertu amata vietu tiktu pārveidots par pastāvīgām amata vietām;

20. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.